

Når man ser, at der nu er over 30 millioner muslimer i Europa, og når man ser situationen i vores land og i andre lande, hvor alt er blevet temmelig tvivlsomt og usikkert, vil ministeren så ikke indrømme, at billedet måske godt kan have en sandhed, som egentlig er mere træffende, end man bryder sig om at forstå?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:23

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er ikke lige det billede, jeg kommer i tanker om. Når vi stiller så strenge krav, som jeg forstår at det også er i forhold til andre lande, må vi også have lov til at betragte de mennesker, som får indfødsret, som danskere.

Jeg synes, at udfordringen består i – nu er jeg blevet integrationsminister, og så bliver man jo mere bevidst om det – at vi med vores historiske rødder må udvide vores definition af danskheden og sige, at de, der er kommet hertil, er danskere. De er også en del af vores historie. Det er sådan jeg nu ser på det. Det har jeg for så vidt gjort hele tiden, men nu er det så også min opgave.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:24

Søren Krarup (DF):

Nu var det måske i en lidt bredere sammenhæng, at jeg brugte det, og ikke direkte med henblik på den snævre indfødsretspolitik, hvor jeg jo virkelig glæder mig over, at der skete en ændring med det systemskifte, som bare er forbi-tret længe om at slå igennem i vores indfødsretspraksis.

Jeg talte egentlig om billedet som gældende Europa som helhed. Der var som bekendt efter første verdenskrig en tysker, der skrev en bog, der hed »Der Untergang des Abendlandes«.

Vil integrationsministeren, som undertiden beskæftiger sig med historie og historiefilosofi, ikke give mig ret i, at man kan faktisk godt i den situation, som vi står i, få en fornemmelse af, at billedet med »Titanic«, der sejler imod et isbjerg, godt kan gengive noget af sandheden om Europas situation i forhold til det, der sker omkring os, og derfor også sker i Europa?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:25

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg må stadig væk sige, at det ikke lige er det billede, der kommer mest frem.

Når hr. Søren Krarup siger, at han synes, at det varer for længe, inden aftalen slår igennem, vil jeg sige, at jeg i hvert fald er glad for, at med hensyn til det med tilbagevirkende kraft er de grundlæggende retsprincipper i Danmark slået igennem. Det er jeg godt tilfreds med.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Østergaard for næste spørgsmål.

Kl. 17:25

Morten Østergaard (RV):

Først lige en kort kommentar: Jeg glæder mig netop over alle de mennesker, som er på lovforslaget, og lykønsker dem med deres statsborgerskab. Med hensyn til det sidste, som ministeren har udvekslet med hr. Søren Krarup, er jeg meget enig i opfattelsen af indfødsret og statsborgerskab.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er, om ikke ministeren vil give mig ret i, at det er beklageligt, at nogle mennesker har fået et brev fra ministeriet – godt nok fra før ministeren indtog sit kontor – som gav dem indtryk af, at de skulle have statsborgerskab i 2007. Uden at nogen har meddelt dem noget andet, må de så konstatere, at det lovforslag ikke blev fremsat. Da vi bliver opmærksomme på det, er det, at vi opfordrer ministeren til at leve op til det, man har stillet de mennesker i udsigt, fordi jeg tror, at de fleste, når de får et brev fra Integrationsministeriet, vurderer, at de godt kan stole på det, der står, medmindre de får noget andet at vide. Der er det, jeg vil sige, at når man nu åbenbart ikke kunne formås til at fremsætte lovforslaget i 2007, havde det så ikke være smukt, at man havde udsendt et brev til de pågældende og meddelt dem, at det ikke gik sådan?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:26

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg må jo bryde sammen og sige, at hvordan forretningsgangen var op til den 23. november 2007, da jeg blev minister, kan jeg ikke sige, men jeg husker meget vel, at man kom – jeg havde nær sagt – løbende med anmodningen. Som jeg også svarede fru Astrid Krag, og der troede